

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

sed Iudæos inter apertè erat ambulans non Iesus verò ipse
הו דין ישוע לא מהלך הוא גלויא בית יהודיא אלא 54
in arcem deserto q. p. p. est in locum inde abiit
אול לה מן תמן לאתרא דקריב לחורבא לכרבא
discipulis suis cum erat versans & illic Ephrem quæ vocatur
דמתקרא אפרים ותמן מתהפך הוא עם תלמידוי;

Lazari consolationis septimanæ matutinis
דצפרא דשבתא דנוחמא דלעזר
vicis ex multi & ascēderūt Iudæorū Pascha verò erat propinquū

קריב הוא דין פצחא דיהודיא וסלקו סניאא מן קוריא 55
erāt & quæretes scripas vt purificaret festū ante in Ierusalem
לאורשלם קדם עדערא דנרכון נפשהון; ובעון הו

putantes quid in templo ad vnū vnus erāt & dicentes Iesum ipsū
לה לישוע ואמרן הו חד להד בהיכלא מנא סברין
& Pharisei autē fueratū p̄cipēs ad festum venit q̄non estis

אנתון דלא אתא לעדערא; רבי כהנא דין ופרישא 57
vt prehenderēt cum eis indicaret vbi esset nōset homo vt si præceperant
פקדו הו דאן אנש נדע איכו נבדק להון איך דנאחדוניו;

caput
בפלאון יב
in Bethaniam venit Pasche dies sex ante verò Iesus

ישוע דין קדם שתא יומין דפצחא אתא לבית עניא 1
Iesus ipse mortuorū domo à quē suscitauerat ille lazari erat vbi
איכא דאיתוהי הוא לעזר הו דאקים מן בית מיתא הו ישועו
& Lazarus erat ministrans & Martha cenam illic ei & fecerunt

ועברו לה תמן השמיא ומרתא משמשא הות ולעזר 2
alahastrum accepit autem Maria cum eo erat accubētis ex vnus
חד מן סמוכא הוא דעמא; מרים דין שקלת שמיפתא
pedes ipsius & vnxit pretij multi præstantissimæ nardi aromatis

דבסמא דנדרין רישויה כני דמיא ומשחת רגלוהי
odore ex domus & impleta est pedes eius capillis suis & exterisit Iesu
דישוע ושיות בסערה רגלוהי ואתמלי ביתא מן ריחה
is discipulis eius ex vnus Secariuta Iudas & dixit aromatis

דבסמא; ואמר יהורא סכריטא חד מן תלמידוהי הו 4
vt eum proderet erat qui futurus
דעתיד הוא דנשלמוהי;

54 Ἰησοῦς οὐκ ἦν παρηγοῖα σπειρόμενος ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπελάθει ἐκείθεν εἰς τὴν γῆραν, ἕως τῆς ἐρη-

55 Ἰησοῦς δὲ ἐλθὼν τὸ πάρος ἦν Ἰου-

56 ἐξήκουσεν οὐκ ἦν Ἰησοῦς, ἀλλ' ἕλκετο ματ' ἀπὸ τῆς ἑβραϊστικῆς λέξεως, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τὴν ἑρμηνείαν;

57 δὲ δῶκεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἵνα εἰς τὴν γῆραν πορεύσθαι, μὴ λυθῆναι, ὅπως πιστώσαιν αὐτῶν.

Ker. 16.

1 Οὐκ ἦν Ἰησοῦς σπείρον ἐν τῇ γῆρᾳ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ ἀπέλαθει εἰς τὴν ἑβραϊκῆν, ἕως τῆς ἐρη-

2 ἐπὶ τῆς ἑβραϊστικῆς λέξεως, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τὴν ἑρμηνείαν;

3 ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἑβραϊστικῆς λέξεως, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τὴν ἑρμηνείαν;

4 λέγει οὐκ ἦν Ἰησοῦς, ἀλλ' ἕλκετο ματ' ἀπὸ τῆς ἑβραϊστικῆς λέξεως, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τὴν ἑρμηνείαν;

54 Iesus ergo iam non palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit inde in regionem iuxta desertum in ciuitatem, quæ dicitur Ephrem & ibi morabatur cum discipulis suis.

55 Proximum autem erat Pascha Iudæorum: & ascēderunt multi Ierolimam de regione ante Pascha, vt sanctificarent seipos.

56 Quærebant ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicē, in templo stantes, Quid putatis quia non venit ad Diē festum istum?

57 Dederant autem Pontifices & Pharisei mandatum, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eū.

CAP. XII.

1 Iesus ergo ante sex dies Pasche venit Bethaniā, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus.

2 Fecerūt autem ei cenā ibi, & Martha ministrabat, Lazarus verò vnus erat ex discumbentibus cum eo.

3 Maria ergo accepit librā vnguenti nardi pistici, pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & exterisit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti.

4 Dixit ergo vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

5 Quare hoc unguentum non unxit trecētis denariis, & datum est egenis?

6 Dixit autē hoc, non quia de egenis pertinebat ad eū: sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat.

7 Dixit ergo Iesus, Sinite illam, ut in diem sepulture mez seruet illud.

8 Pauperes enim semper habebitis vobiscum, me autem non semper habebitis.

9 Cognovit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt non propter Iesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis.

10 Cogitaverūt autē principes Sacerdotum et Lazarum interficerent:

11 Quia multi propter illū ababant ex Iudæis, & credebant in Iesum.

12 In crastinum autem turba multa que venerat ad Diē festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam:

13 Acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant, Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel.

14 Et inuenit Iesus asellū, & sedit super eum, sicut scriptum est,

15 Noli timere filia Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinæ.

& datū esset denariis centū ter hoc unguentum venit non quare hoc unguentum non unxit trecētis denariis, & datum est egenis? dixit autē hoc, non quia de egenis pertinebat ad eū: sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur portabat.

Iesus verō dixit erat portans ipse in ipsum erat & ceteris & ceteris pauperes enim tempore in omni servavit illud sepulture mez in die & ceteris & audierunt vobis ero tempore in omni non autem me vobiscum volūis & ceteris

9 Cognovit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt non propter Iesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis.

10 Cogitaverūt autē principes Sacerdotum et Lazarum interficerent: quia multi propter illū ababant ex Iudæis, & credebant in Iesum.

12 In crastinum autem turba multa que venerat ad Diē festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam:

13 Acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant, Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel.

14 Et inuenit Iesus asellū, & sedit super eum, sicut scriptum est,

15 Noli timere filia Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinæ.

fuerat quæ veniens illa multa turba alio & ceteris unxit autem asinam & ceteris unxit autem asinam & ceteris unxit autem asinam & ceteris

13 Acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant, Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel.

14 Et inuenit Iesus asellū, & sedit super eum, sicut scriptum est,

15 Noli timere filia Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinæ.

scrip-tū est sicut super eum & sedit asinum Iesus autem in-

scrip-tū est sicut super eum & sedit asinum Iesus autem in-

5 ὅτι τί τὸ πρὸς τὸ μέτρον ἐπέθηκεν πεντακισίαν δηνάρων, καὶ ἐδόθη τῇ ἡσχίῳ; 6 ἔπειθ' ἐπετίμη ἐπὶ αὐτῷ, λέγων, οὐκ ἐπέθηκεν αὐτῷ, ἀλλ' ἐπὶ κλεψίᾳ, καὶ τὸ κλεψίᾳ ἐστίν, καὶ τὸ βαπτισμὸς ἐστὶν ἄδικον. 7 Ἰησοῦς, ἀφ' ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν οὐρανόθεν μὲν τὸν θεὸν ἀπέστειλεν, οὐκ ἐκράτησε αὐτόν. 8 Ὡς οὖν ἦσαν ἐν ἰερουσαλὴμ, ἐμὲ δ' ἔβαλεν ἡσχίῳ. 9 Ἐγὼ οὖν ὁ γέλος πολλῶν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ὄντι καὶ ἐλθόντες ἐπὶ Ἰησοῦ μόνον, ἀλλ' ἴσα καὶ τὸν Λάζαρον ἰδούσιν, ὅτι ἤγαγεν ἐκ νεκρῶν. 10 ἐβυβλίσαται δὲ ἐν ἱεροσολομίᾳ ἡ φωνὴ τῶν Λαζάρων ἀποκρίνωσιν. 11 ὅτι πολλοὶ δὲ αὐτῷ ὑπήκουον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν Ἰουδαίαν. 12 ἐπεὶ οὖν ὁ γέλος πολλῶν ἔλθων ἐν τῷ ἔσθρῳ, ἀκούσασατος ὁ πύργος ὁ Ἰουδαίων, εἰς Ἰεροσόλυμα, 13 ἐβύβλισε βασιλεὺς φωνήων, καὶ ἔβαλεν εἰς ὑπατάτην αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε, ἀστρατείας, ἀλλοθνηθῶν ὁ πύργος ἐπὶ ἰεροσολομίᾳ, ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ. 14 ἄρῳ δ' ἐπὶ Ἰησοῦ οἰστέον, ἐκάλεισεν ἐπ' αὐτόν, καὶ εὐδὲς βίβλισε γαλαθαίων, 15 Μὴ φοβῶσθε βίβλιον Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐν πύργῳ καὶ ἐκράτησε ἅλη πῶρον ὄν.

Handwritten notes in the left margin, possibly indicating page numbers or chapter references.

Fragmentary text visible at the far right edge of the page, including words like 'glor', 'ch', '& h', 'לק', 'quā', 'ho', 'ra', 'no', 'v', 'q', 'to', 'h', 'g', 'p', 'illu', 'ho', 'Do', 'tri', '& a', 'm', 'Fili', 'ה', 'fr', 'א', 'n', '7', '16', '4π', 'pe', 'tē', 'o', 'o', 'et', 'ap', '2', '2', '2', '2', '2'

glorificat^o esset cum sed tēpore in illo discipuli ei⁹ cognouerūt nō autē hęc
 הלוי דין לא ידעו תלמידויה בהו זכנא אלא כד אשתכח 16
 & hęc de eo essent scripta quōd ea discipuli eius recordati sunt Iesus
 ישוע אתרכו תלמידויה דהלוי כתיבן הווי עלוהו והלוי
 quādo vocasset erat quæ eī eo illa turba erat & restans ei fecisset
 עבדו לה: 17 וסחר הוא כנשא הו דעמה הוא דקרא
 hoc & propter mortuorū domo à & fuscitasset eū sepulcro è Lazarum
 ללעזר מן קברא ואקיסה מן בית מיתא: 18 ומשל הוא
 hoc quōd signum quæ audierāt turba eio buiam exierunt
 נפקו לקובלה כנשא כנשא דאמא דאמא דאמא
 vos videtis ad vnum vnus erant dicentes verò Pharisei fecisset
 עבדו: 19 פרישה דין אמרין הווי חד לחד הזין אנתון
 abiit totus mundus quia ecce quicquā eis proficiētis quōd non
 דלא מותרין אנתון מרס דהא עלמא כלה אזל לה
 g ascēderūt homines gentibus ex etiam autē erant post eum
 בתרה: 20 אית הווי דין אף מן עממא אנשא דסלקן
 illum Philippum ad accesserūt venerūt isti in festo ad adorandū
 למסנר בעדעדא: 21 הלוי אתו קרבו לות פיליפוס הו
 Domine mi ei & dixerūt & rogauit cum Galilee Bethsaida qui ex
 דמן בית צידת דגלילא ושאלוהי ואמרין לה מרו
 & dixit Philippus ipse & venit Iesum videre vellemus
 צבינן דנחזא לישוע: 22 ואתא הו פיליפוס ואמר
 Iesu dixerunt & Philippus & Andreas Andrez
 לאנדראוס ואנדראוס ופיליפוס אמרו לישוע:

16 Hęc non cognouerunt discipuli eius primū, sed quando glorificat^o est Iesus, tunc recordati sunt quia hęc erant scripta de eo, & hęc fecerunt ei.

17 Testimonium ergo perhibebat turba quæ erat cum eo quādo Lazarum vocauit de monumento, & fuscitauit eum à mortuis.

18 Propterea & obuiam venit ei turba, quia audierunt eum fecisse hoc signū.

19 Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos, Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit.

20 Erant autem quidā Gentiles ex his qui ascenderant, vt adorarent in Die festo.

21 Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Calilee: & rogabant eum, dicentes, Domine, volumus Iesum videre.

22 Venit Philippus, & dicit Andreæ. Andreas rursum & Philippus dixerunt Iesu.

23 Iesus autē respondit eis, dicens, Venit hora vt clarificetur Filius hominis.

24 Amen amen dico vobis, nisi granū frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet, si autē mortuum fuerit, multum fructum affert.

דצפרה דהרין בשבתא דשבתא דחשא
 Fili⁹ quæ glorificetur hora venit eis & dixit respōdit autē Iesus
 ישוע דין ענא ואמר להון אתת שעתא דנשתכח כרה 23
 frumenti quōd granum volis ego dico amen amen hominis
 דאנשא: 24 אמין אמין אמר אנא לכון דפררתא דחשאתא
 manet ipsum solum in terra & mortuū fuerit ceciderit non si
 אן ליה נפלא ומיתא בארעא בלחודיה פישא
 affert multos fructus mortuū fuerit verò si
 אן דין מיתא פארמא סנאא מיתא:

16 τῶν περὶ αὐτὸ ἐξηγήσαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ῥηθὲν ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐμνησθῆσαν ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἑστῶτων ῥηθῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ αὐτῶν. 17 ἔμεινον γὰρ οὖν ὁ ὄχλος ὁ εἰς αὐτὸν αὐτῶν, ὅτι πρὸς Λαζάρου, ὅτι ἐστὼν ὄσος ἐπὶ τῶν μαθητῶν, καὶ ἕτεροι αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν. 18 εἶσα τὸν πρὸς ὑποθησῆσαν αὐτοῦ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν ὅτι ποιοῦν τὰς ἀγαθὰς ταῖς ἀγαθὰς ἐπὶ τοῖς ἀσθενέσιν. 19 οἱ οὖν φησὶ αὐτοῖς ἰησοῦς, εἰ αὐτὸς ἀποθνήσκει, ὅτι ἂν ἀφ' ἐλπίων ἐστὶν ἵδεν ὁ κόσμος ὅσος ἐπὶ αὐτοῦ ἀγαθὰ. 20 ἴσατε δὲ ὅτι ἐκ πολλῶν ὅσα ἔσονται ἀγαθὰ ὑμῶν, ἵνα ἀποθνήσκει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 21 ὑμεῖς οὖν ἀπαγγείλατε τοῖς Φιλιππίστοις καὶ τῷ Βηθσαΐδῃ καὶ τῷ Γαλιλαίῳ, καὶ ἡρώδῳ, ὅτι αὐτοὶ ἀκούσαντες, καὶ εἰ, δὲ ἀγγείλουσιν τοῖς Ἰουδαίοις. 22 ἔρχεσθαι Φιλιππίστοις, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέῳ καὶ τῷ Πέτρῳ Ἀνδρέῳ καὶ Φιλιππίστοις λέγει ἰησοῦ. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, ἂν ἄλλοθεν ἢ ὅσα ἵνα δοξάσθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἢ ἂν μὴ ὁ κόκκος ὁ σπυριόσταις εἰς τὴν γῆν καταβῆται, αὐτὸς μόνος μένει· ἢ ἂν δὲ ἀποθνήσκει, πολλὸν καρπὸν φέρει.

15 Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.
 16 Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.
 27 Nunc anima mea turbata est: & quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc.
 28 Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de celo, dicens, Et clarificavi, & iterum clarificabo.
 29 Turba ergo quæ stabat & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alij autem dicebant, Angelus ei locutus est.
 30 Respondit Iesus, & dixit, Non propter me hæc vox venit, sed propter vos.
 31 Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eiicitur foras.
 32 Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.
 34 Respondit ei turba, Nos audivim⁹ ex Lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? & quis est iste Filius hominis?
 35 Dixit ergo eis Iesus, Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quod vadat.

in mundo animam suam qui odit & is perdet eam animam suam qui amat
 veniat ministrat homo mihi si æternam in vitam æternam
 quæ mihi is minister me⁹ etiã erit illic fuero ego & ubi
 & quid turbata est ecce anima mea nunc Pater honorabit eum
 veni hoc propter sed hora hac ab libera me
 è audita est & vox nomē tuū glorifica Pater horam hanc
 quæ adstant & turba ero glorificans & rursum glorificati
 Angelus dicebant autē alij fuit tonitru⁹ & dixerunt
 fuit propter me non eis & dixit Iesus respondit cum eo
 huius mundi est iudicium nunc propter vos sed hæc vox
 cum & ego foras eiicitur huius mundi princeps
 autem hoc ad me omnē hominē traham terra è sublata
 turbæ ei dicunt moriturus esset morte qua ve ostendit
 quomodo permanet in æternum quod Christus lege ex audiam
 iste quis est hominis Filius ut tollatur est quod futurū
 tempus adhuc modicum Iesus eis dixit hominis
 tenebra ne lux vobis est dum ambulate est vobiscum
 vadat quo scit non in tenebra qui ambulat deis comprehendit

25 ὁ φιλοῦν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισθῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ, ἠγάπησει αὐτήν. 26 εἰ τις ἐμὲ ἀγαπᾷ, ἔστω μετὰ ἐμοῦ ἕως τῆς ἀποκαλύψεως, ἡμεῖς αὐτὸν ἐπισημεύσομεν, καὶ ἐγὼ ἐπισημεύσω αὐτὸν, καὶ ἔσται μετὰ ἐμοῦ ἕως τῆς ἁλώσεως. 27 νῦν ἡ ψυχὴ μου τεταραμένη ἐστίν, καὶ τί λέγω; ἢ ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 28 ἡ ψυχὴ μου τεταραμένη ἐστίν, καὶ τί λέγω; ἢ ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 29 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν κόσμῳ, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον. 30 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν κόσμῳ, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον. 31 ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 32 καὶ εἶπεν, ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 33 ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 34 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, ἡμεῖς ἠκούσαμεν ὅτι εἶπεν, ὅτι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι. 35 ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι ἵνα ἴσθαι.

NO
 ST
 ...

Iucis vt filij in lucem credite lux vobis est dum
 36 **עַד אֵיךָ לָבוֹן נוֹהֵרָא הַיְמָנוּ בְּנוֹהֵרָא דְּנוֹהֵרָא**
 hęc & cüm ab eis occultrauit se & abiit Iesus locutus est hęc sitis
 תְּהוּוֹן הַלּוֹן מַלְל יֵשׁוּעַ וְאוֹל אַתְשֵׁי מִנְהוֹן וְכַד הַלּוֹן
 vt impleteretur in eum crediderunt nõ coram eis fecisset signa
 כְּלָהִין אַתּוֹתָא עֵבֶד קְדַמְיָהוֹן לֹא הַיְמָנוּ בְּהּ דַּתְּמַלְלָא
 & brachiũ auditui nostro credidit qđ Dñe mi qđ dixit Prophetę Isaię sermo
 מַלְתָּא דְּאַשְׁעִיָּא נְבִיאָא דְּאַמְרַ מְרִי מְנוּ הַיְמָן לְשִׁמְעֵן וְדַרְעָא
 erant potentes non hoc propter reuelatũ est cui Domini
 דְּמַרְיָא לְמַן אַתְּגַלִּי: 39 **מַטְל הַנָּא לֹא מִשְׁכַּחִין הוּוּ**
 oculi eorũ excæcati sunt Isaias dixit rursũ quia vt crederent
 דְּנַהִימָנוּן מַטְל דְּתוֹב אַמְרַ אַשְׁעִיָּא: 40 **דְּעוּרוּ עֵינֵיהוֹן**
 cordib. suis & intelligant oculis suis videant ne corda eorũ & obfcurata sũt
 וְאַחְשָׁבוּ לְבַהוֹן דְּלֹא נְהוּוֹן בְּעֵינֵיהוֹן וְנִסְתַּבְּלוֹן בְּלַבְּהוֹן
 gloriã eius vidit quãdo Isaias dixit hęc eos & sanem vt euerterãtur
 וְנִתְפַּנּוּן וְאַסָּא אַנּוֹן: 41 **הַלּוֹן אַמְרַ אַשְׁעִיָּא כְּדָא חוּזָא שׁוֹבַחָא**
 in eum crediderũt multi verò proceribus ex etiam de eo & locutus est
 וְמַלְל עֵלוּהוֹן: 42 **אַף מִן רִישָׁא דִּין סְנַאָא הַיְמָנוּ בְּהּ**
 a foras essent ne erant cõfiteces non Phariseos propter sed
 אֲלֵא מַטְל פְּרִישָׁא לֹא מוֹרִין הוּוּ דְּלֹא נְהוּוֹן לְבַר מִן
 gloriam quã potius hominum gloriam enim dilexerũt synagoga
 בְּנוֹשְׁתָּא: 43 **רַחֲמוּ גִיר שׁוֹבַחָא דְּבִנְיָשָׁא יִתִּיר שׁוֹבַחָא**
 est non in me qui credit is & dixit clamauit autẽ Iesus Dei
 דְּאַלְהָא: 44 **יֵשׁוּעַ דִּין קְעָא וְאַמְרַ מִן דְּמַחִימָן בִּי לֹא הוּא**
 eum videt videt qui me & is qui misit me in eum sed credens in me
 בִּי מַחִימָן אֲלֵא בְּמִן דְּשַׁדְּרָנִי: 45 **וְמִן דְּלִי הוּא חוּזָא לְמַן**
 qui credit is vt omnis in mundum veni lux ego qui me misit
 דְּשַׁדְּרָנִי: 46 **אַנָּא נוֹהֵרָא אַתִּיתָא לְעֵלְמָא דְּכָל מִן דְּמַחִימָן**
 custodierit & nõ serm. meos gaudierit & is in tenebra maneat non in me
 בִּי לֹא נְקוּיָא בְּחֻשׁוֹבָא: 47 **וְמִן דְּשִׁמְעֵן מְלִי וְלֹא נִטְר**
 mundum vt eõdemnem veni enim non eum sum eõdẽnãs nõ ego eos
 לְהִין אַנָּא לֹא דָאָן אַנָּא לְהַ לֹּא גִיר אַתּוֹת דְּאַדּוֹן לְעֵלְמָא
 mundum vt seruem sed
 אֲלֵא דְּאַחְמָא לְעֵלְמָא:

36 Dum Lucẽ habetis, cre-
 dite in Lucem, vt filii Lucis
 sitis. Hęc locutus est Iesus:
 & abiit, & abscondit se ab eis.
 37 Cũm autem tanta signa
 fecisset coram eis, non crede-
 bant in eum:
 38 Vt sermo Isaię Prophetę
 impleteretur, quẽ dixit, Domi-
 ne, quis credidit auditui no-
 stro? & brachiũ Domini cui
 reuelatum est?
 39 Propterea nõ poterãt cre-
 dere, quia iterũ dixit Isaias.
 40 Excæcavit oculos eorũ,
 & indurauit cor eorũ, vt non
 videant oculis, & non intel-
 ligant corde, & cõuertantur
 & sanem eos.
 41 Hęc dixit Isaias, quando
 vidit gloriam eius, & locu-
 tus est de eo.
 42 Veruntamen & ex prin-
 cipibus multi crediderunt in
 eum: sed propter Phariseos
 non cõsistebantur, vt de syna-
 goga non eiecerentur.
 43 Dilexerunt enim gloriã
 hominum magis, quã glori-
 am Dei.
 44 Iesus autem clamauit,
 & dixit, Qui credit in me,
 non credit in me, sed in eum
 qui misit me.
 45 Et qui videt me, videt e-
 um qui misit me.
 46 Ego Lux in mundũ ve-
 ni, vt omnis qui credit in
 me, in tenebris non maneat.
 47 Et si quis audierit verba
 mea, & non custodierit, ego
 non iudico eum: non enim
 veni vt iudicem mundũ, sed
 vt saluificem mundum.

36 εως το φως ερχεται, πιστευει εις το φως, ηα υοι φωτος γρηγορει. τωτα ελαλησεν ο Ιησους, και αποηλθεν εκ του
 απ αυτου. 37 τωτα δε αυτου σημειω πιστευοντες εμπεροσεν αυτου, οτι οπισθεν εις αυτον,
 38 ηα ο λογος Ησαιας το περοσθητο πληρωσθη, οτι ειπε, Κυ ελε, υς οπισθεν τη ακοη ημελη και ο βραχιων κωλεις υ-
 νοι αποκλυθησιν. 39 ελε τοι οτι ηδωκα τη πιστευει, οτι παλι ειπον Ησαιας. 40 Τα φλακιν αυτου
 εως οφθαλμοις και πετωρωκα αυτου τω καρδια, ηα μη ιδωσι τοις οφθαλμοις, και ιωσται τη καρδια, και οπισ-
 τρας ωσι, και ιασωμαι αυτου. 41 τωτα ειπον Ησαιας, οτι ειδη τω δόξαν αυτου, και ελαλησε περ αυτου.
 42 ομοις μη τοι και ου ηβη γρηγορει πολλοι οπισθεν εις αυτον, οτι οτι ελε τοις φασεισ εις υχ ο υεροσολοι, ηα μη
 κατασωσωσιν υμωσιν. 43 ηγαπησαν γαρ τω δόξαν ηβη αυτωσιν μαλλοι, ησφ τω δόξαν το θεου.
 44 Ιησους δε εκραζει, και ειπει, ο πιστευω εις εμε, ο πιστευει εις εμε, αλη εις τοι πιστευει με. 45 και ο
 σκαρτω ημε, σκαρτω τοι πιστευει με. 46 εγω φως εις τοι κασμοι ελαλησας, ηα πας ο πιστευω εις εμε, ου τη
 σκοπια μη μεινη. 47 και εαν πασ μου ακουση ηβη ρημα τω, και μη πιστευη, εγω ο κριτω αυτον. η γαρ ηλθω
 ηα κριτω το κασμον, αλλ ηα σωσω το κασμον.

Y

48 Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui iudicet eum: sermo quem locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die.

49 Quia ego ex meipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatū dedit quid dicam, & quid loquar.

50 Et scio quia mandatū eius vita eterna est. Quia ergo ego loquor: sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

CAP. XIII.

1 Ante diem festum Pasche, sciens Iesus quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

2 Et cœna facta, cum diabolus iam misisset in cor, ut traderet eum Iudas Simonis Iscariotes:

3 Sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exiit, & ad Deū vadit:

4 Surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset linteam, percinxit se.

5 Deinde misit aquam in peluim, & cepit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo quo erat percinctus.

6 Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus, Domine, tu mihi lauas pedes?

fermo eum quod dēmet is est sermones meos recipit nec me g. resicit in
 זמן דמלך לי ולא מקבל מלי אית מן דדאן לה מלתא
 ex quia ego ultimo in die ipsum cōdēnabit ille quē locutus
 מן דמלך הו דינא לה ביומא אחריו: 49 דאנא מן
 mandatū mihi dedit ipse qui misit me Pater sed locutus sum
 זמן דמלך לא אלא אבא דשרדני הו יחב לי פוקדנא
 vitæ q̄ mandatū eius ego & scio loquar & quid dicam
 זמן דמלך ומנא אמלל: 50 וידע אנא דפוקדנא היא
 dixit sicut ego quæ loquor igitur hæc quæ in æternam
 זמן דמלך אילין הכיל דמלל אנא איכנא דאמר
 53 caput ego loquor ita Pater voluit
 זמן דמלך סמלל אנא: קפלאון יג
 secreta in lotionē lectio

קרינתא דשינתא ארזנתא

hora quia venisset Iesus erat sciens Pasche festum ante
 זמן דמלך עאדא דפצחא ידע הוא ישוע דמטת שעתא
 qui in hoc suos & dilexit Patre sum ad mundo hoc ex re dilexit
 זמן דמלך הנא עלמא לות אכוהי ואחב לדילה דבהנא
 cœna fuisset & cum eos dilexit in finem & vitæ
 זמן דמלך אחרתא אחב אנון: 2 וכד הות השמיתא
 Simonis filij Iudæ in cor Satanæ se fuerat misit
 זמן דמלך לה לסטנא בלבה דיהודא בר שמעון
 erat sciens quia Iesus autē ipse ut proderet eum Section
 זמן דמלך דנשלמיוהי: 3 הו דין ישוע מטל דידע הוא
 & quod in man^u ei⁹ Pater dedisset quod omnia
 זמן דמלך יחב אבא כאידוהי דמן אלהא נפק ולות
 & accepit vestimenta sua & ponit cœna à surgit abierit
 זמן דמלך קס מן השמיתא וסם נחתוהי ושקל
 & cepit in peluim aquam & iniicit lumbos suos cinxit
 זמן דמלך אחרתא בחרוהי: 5 וארמי מינא במשנתא ושרי
 quæ cinxerat sindone erat & abstergēs discipulorū suorū pedes
 זמן דמלך דתלמידוהי ומשווא הוא בכדונא דמחא
 ei dixit Cepham Simonem ad venisset autē cum ad Iudam
 זמן דמלך כד דין אתא לות שמעון כאפא אמר לה
 mihi es lauans pedes meos Dnē mi te
 זמן דמלך את מרי רגלי משני את לי

48 ο ἀκούσθε ἐμένα, καὶ μὴ λαμβάνετε τὰ ῥήματα μου, ἵνα τὸ κρινόντι αὐτὸν· ὁ λόγος δὲ ἐλάλησεν, ἐκείνην
 αὐτὸν ὅτι ἐλάλησεν ἡμεῖς. 49 ὁ π̄ ἐγὼ ἔμεινα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὁ π̄ μὲν μὴ πατήρ, αὐτὸς δὲ
 ἔδωκεν, ἵνα εἰπω καὶ ἐκ λαλήσω. 50 καὶ οὐδὲν ὅτι ἔσται ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἐγὼ ἀκούω ἐξ ἑστέ, καὶ οὐκ ἔχω
 καὶ μοι ὁ πατήρ, ἵνα λαλήω.
 Κεφ. 13.
 1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἠλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῆ εἰς τὸν κόσμον
 πατὴρ, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους ἐν τῇ κτίσει καὶ σμῆν, εἰς τὸν ἄλλο ἐγαπήσας αὐτοὺς. 2 καὶ δὴ πῦρ
 ἔβαλε κηλὸς εἰς τὸ πῦρ καὶ ἵνα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδώσει. 3 εἰδὼς δὲ Ἰησοῦς
 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι π̄ ἐγὼ ἔμεινα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι ἔδωκεν
 ἐγὼ αὐτῷ τὰ ῥήματα, καὶ λαλήσας ἔδωκεν αὐτῷ. 4 ἐγὼ οὐκ ἔχω ἑστέ, καὶ οὐκ ἔχω
 ἐκ πατέρους, ὅτι ἐγὼ ἀκούω ἐξ ἑστέ, καὶ οὐκ ἔχω λαλήσω. 6 ἔρχεται αὐτὸς ἐπὶ τὸν
 Παύλον, καὶ λέγει αὐτῷ ἑκείνος, κώστα, σὺ μεθύσθησιν εἰς πῖδας;

